Riigi Teataja

Nr. 36. 30. aprillil 1931. Nr. 36.

Art. 247. Riigi sadamatehase territooriumi piiride ja vajalikkude hoonete kindlaksmääramise, kasutamise ning amortiseerimise määrus.
248. Sisseveo üld- ja minimaaltollitariifide käsitamise määrus.
249. Määrus kuldfrangi kursi kohta tolli- ja sadamamaksude võtmisel.
250. Kartuliveo kontrolli teostamise määrus.
251. Otsus kaubaveotariif nr. 66 muutmise kohta.
252. Otsus kaubaveotariif nr. 66 muutmise ja täiendamise kohta.

Vabariigi Valitsuse poolt 22. aprillil 1931 kinnitatud

247. Riigi sadamatehase territooriumi piiride ja vajalikkude hoonete kindlaksmääramise, kasutamise ning amortiseerimise määrus.

Alus: Riigi sadamatehase põhimääruse (RT 58 — 1930) § 7.

§ 1. Merepuiestee ääres nr. 13 all asuv riigi sadamatehasele kasutada antav territooorium pindalaga 41.881 m² ühes basseiniga piirdub:

Lääne (W) poolt Merepuiesteega,

Põhja (N) poolt V.-Sadama tänavaga ja tollivalitsuse territooriumiga,

Ida (O) poolt veeteede valitsuse territooriumiga,

Lõuna (S) poolt Kesk-Sadama tänavaga.

§ 2. Riigi sadamatehase kasutamisele antakse kõik hooned, kokku 26 üksust, missugused püstitatud eelmises (1) paragrahvis tähendatud territooriumil ja millede piirjooned lähemalt ära tähendatakse Teedeministri poolt kinnitataval plaanil (§ 9), ning nimetatud territooriumi piirides asuvad katusealused, kuurid ja vahiputkad kokku 18 üksust.

Basseinist kuulub tasuta riigi sadamatehase kasutamisele riigi sadamatehase territooriumi äärne vee-ala, kuna põhjapoolset veeteede valitsuse valdamisel olevat muuliäärset vee-ala võib riigi sadamatehas kasutada tasuta kokkuleppel veeteede valitsusega.

Basseini vee-ala jaotuse lähemad piirjooned määratakse kindlaks esimeses lõikes ette nähtud korras.

§ 3. Peale eelmistes (1 ja 2) paragrahvides nimetatud maa-ala, basseini ja hoonete kuulub riigi sadamatehase kasutamisele:

Riigi sadamatehaselt eraldatud maa-alal:

Lõunapool Kesk-Sadama tänavat asuvad: naftakuur, vastu elektrijõujaama asuvast endisest mootori treierei hoonest keskmine ruum ühes selle hoone läheduses asuva väljakäigukohaga ning elektrijaam ühes jaama juurde kuuluva maa-alaga, mille pindala 1370 m².

Tallinna sadamas Ida muulil:

Ida muuli lõunapoolses osas asuvad dokkide töökodade hooned arvult kuus ning muuli lõunapoolne osa lugedes 50 m põhjapoolsest muuli otsast ühes praegu kasutada oleva vee-alaga dokkide, jõujaama, ujuvate abinõude ja pontoonide asetamiseks. Vee-ala piirjooned määratakse kindlaks § 2 esimeses lõikes ette nähtud korras.

§ 4. Väljapääs Ida (O) poolt § 2 nimetatud territooriumist läbi veeteede valitsuse territooriumi ja tehase basseinist, samuti ka juurdepääs lõunapool Kesk-Sadama tänavat asuvatele hoonetele on tehasel vaba.

§ 2 teises lõikes tähendatud basseini põhjapoolse kalda tarvitamine laevade tõstmiseks veeteede valitsuse valdamisel olevates piirides sünnib tasuta, kokkuleppel veeteede valitsusega.

§ 5. Eelmistes (1, 2 ja 3) paragrahvides loetletud maa-alasid, basseini ja hooneid võib

riigi sadamatehas kasutada oma tööstuse otstarbeks ja peab hoidma neid oma kulul selleks kõlvulises seisukorras.

§ 6. Riigi sadamatehasel on õigus hoida ja tarvitada põhjapoolse basseini kogu pikkusel oma vee-, õhutorustikku ja elektriliini ning anda õhku ja elektrivoolu sadamas remondis olevatele laevadele.

§ 7. Riigi sadamatehas hoiab korras oma kulul puust kaitse prussi basseini põhjapoolse kalda kogu pikkusel ja teostab pöörsilla raudosade jooksvat remonti. Riigi sadamatehas toimetab basseini süvendustöid selles basseini osas, mis tema otsekohesel kasutamisel.

Seniks kuni Kesk-Sadama tänava valgustus ei kuulu sadama valgustuse piirkonda, kannab riigi sadamatehas pool Kesk-Sadama tänava valgustuse kuludest alates Merepuiesteest 425 meetri ulatusel.

§ 8. §§ 2 ja 3 loetletud hoonete amortiseerimist teostab riigi sadamatehas Tulumaksu seaduse § 11 (RT 63/64 — 1920) alusel. Riigi sadamatehas kannab sellekohased summad kinnisvarade kustutus-kapitali arvele ja hoiab neid pangas ühes teiste riigi sadamatehase kapitalidega. Kogunenud kapitalist teostatakse nõukogu igakordse otsuse järgi Teedeministri heakskiitmisel kinnisvarade juures tarvilikud kapitaalremondid ja ümberehitused ning vananenud hoonete uuendamised.

§ 9. Käesoleva määrusega riigi sadamatehasele antav territoorium, ühes basseini ja hoonetega loetakse üleantuks üleantava territooriumi plaanide kinnitamisega Teedeministri poolt. Ühes nende plaanide kinnitamisega kinnitab Teedeminister üleantavate hoonete nimestiku, mõõdud ja hinnad.

Riigivanem K. Päts.

Teedeminister A. Oinas.

Riigisekretäri abi R. Övel.

---

248. Sisseveo üld- ja minimaaltollitariifide käsitamise määrus.

Alus: Tolliseadustiku § 1, Sisseveo üld- ja minimaaltollitariifide seadus, kaubanduslepingud välisriikidega.

Sisseveo üld- ja minimaaltollitariifide käsitamise kohta pannakse maksma järgmine kord:

§ 1. Üldtollitariif võetakse tarvitusele kõikide kaupade kohta, mis pärit mitte lepinguosalistest riikidest või mille päritolu ei ole tehtud kindlaks.

§ 2. Minimaaltollitariif (lepingutariif ja põhitariif) võetakse tarvitusele kaupade kohta, mis pärit lepinguosalistest riikidest, järgmistel tingimustel:

a) kui kaubad veetakse sisse postisaadetistena lepinguosalisest riigist;

b) kui kaubad veetakse sisse reisijate poolt lepinguosalistest riikidest oma isiklikuks tarviduseks ja mitte kauplemise sihiga;

c) kui kaubaproovid veetakse sisse lepinguosalistest riikidest kaubareisijate poolt;

d) kui kauba päritolu lepinguosalisest riigist leiab tõendust usaldavate vabrikumärkidega kaubal või selle originaal firma pakendil (mitte aga välispakendil, mis veoks määratud).

Sarnaste tunnusmärkide kohta peavad tolliasutused tegema revideerimisaktides sellekohased märkused;

e) kui üldisel teel sisseveetud kaupade peale esitatakse kaubakäsutaja poolt Tolliseaduse § 189 või selle märkus 1 ette nähtud kaubafaktuurad või spetsifikatsioonid täpsete andmetega kauba päritolu kohta;

f) kui kaubakäsutaja poolt esitatakse päritoludokumendid täpsete andmetega kauba päritolu kohta;

g) kui väljavõtete järgi (T.s. § 184 p. b) revideeritud kaupade peale esitatakse kuni kauba tollikorraldusest väljavõtmiseni Tolliseaduse § 189 ette nähtud algupärased kaubafaktuurad, spetsifikatsioonid või päritoludokumendid täpsete andmetega kauba päritolu kohta.

Märkus. Tollitariifi §§ 27 ja 28 tähendatud kaupade kohta võetakse tarvitusele lepingutariif ainult siis, kui esitatakse Eesti-Prantsuse kaubanduslepingu nõuetele vastavad tunnistused, mis tõendavad kauba puhtust, kõigil teistel juhustel kuuluvad need kaubad põhitariifi või üldtariifi alla.

§ 3. Kaubakäsutajal on õigus tõendada üldtollitariifi alla määratud kauba päritolu lepinguosalisest riigist päritoludokumentidega.

§ 4. Tolliasutusel on õigus nõuda igal juhusel päritoludokumente, kui temal kahtlus tekib kauba päritolu kohta.

§ 5. Kauba sissetoomisel otsekohe päritolumaalt esitatakse §§ 2-g, 3 ja 4 tähendatud juhustel päritolutunnistus, mis välja antud päritolumaariigi vastava võimu poolt (kaubanduskojad, tolliametid j.n.e.).

§ 6. Kauba sissetoomisel kolmandast riigist esitatakse §§ 2-g, 3 ja 4 tähendatud juhustel, kas:

a) päritolutunnistus, mis § 5 tähendatud, ühes nende riikide tolliasutuse või vabasadama juhatuse täiendava tunnistusega, kus kaup ümber laaditi, selle tõenduseks, et kaup oli vahetpidamata tollivalve all ja et tema juures

ei ole toime pandud mingisuguseid manipulatsioone, või

b) päritolutunnistus, mis välja antud päritolumaa diplomaatilise või konsulaaresinduse poolt selles kolmandas riigis, või

c) päritolutunnistus, mis välja antud kolmanda riigi vastava võimu poolt tunnistuse väljaandmise kohal kogutud andmete põhjal, ära tähendades päritolumaa nime, kui sellele kolmandale riigile on samasugused soodustused Eesti poolt lubatud, nagu kauba päritolumaale, või

d) päritolutunnistus, mis Eesti diplomaatilise või konsulaaresinduse poolt, välja antud nendele antud õiguste piirides, tunnistuse väljaandmise kohal kogutud andmete alusel.

§ 7. Kõik päritoludokumendid (päritolu- ja täiendavad tunnistused), mis välja antud lepinguosaliste riikide ametiasutuste poolt, tulevad legaliseerida Eesti diplomaatilise või konsulaaresinduse poolt, mis asub selles riigis, kus päritoludokument välja antud. Kui selles lepinguosalises riigis Eesti diplomaatiline või konsulaaresindus puudub, võib ette panna päritoludokumente, mis legaliseeritud selle riigi esinduse poolt Eestis.

§ 8. Päritoludokumentide legaliseerimist ei nõuta, kui need dokumendid käivad kaupade kohta, mille päritolumaaga on sõlmitud sellekohane kokkulepe.

§ 9. Päritoludokumente (§§ 2-g, 3 ja 4) peab esitama kuni kauba väljavõtmiseni tollikorraldusest, välja arvatud juhustel, kui kaubakäsutaja maksis tolliraha deposiiti ja jättis vastavad proovid tolliasutusse.

§ 10. Kui tolliasutus leiab kauba päritolu lepinguosalisest riigist tõendatud olevat esitatud dokumentidega, siis määrab ta kauba minimaaltollitariifi alla, tarvilisel korral makstes tagasi deponeeritud tollivahe, kui kaup § 9 kohaselt tollikorraldusest välja võetud.

§ 11. Kui tolliasutus esitatud dokumente küllaldaseks ei pea kauba päritolu tõenduseks lepinguosalisest riigist, siis jääb kaubakäsutajal õigus kahe nädala jooksul tolliasutuse otsuse peale kaevata Tolliseaduses ette nähtud korras.

§ 12. Käesolev määrus hakkab maksma tema avaldamisega Riigi Teatajas ja ühes sellega kaotavad maksvuse määrus 18. veebruarist 1930 nr. 8564 (RT 16 — 1930) ja täiendav määrus 25. juulist 1930 nr. 7475-K (RT 60 — 1930).

16. aprillil 1931. Nr. 5294.

Majanduseminister M. Pung.

---

249. Määrus kuldfrangi kursi kohta tolli- ja sadamamaksude võtmisel.

Alus: Tollitariifide maksmapanemise seaduse § 2 (RT 81/82 — 1924), Sadamamaksude seaduse §§ 14 ja 15 (RT 83/84 — 1924) ja Eesti-Läti vahelise konventsiooni § 2 (RT 20/21 — 1924).

Määrusega 31. detsembrist 1927 nr. 8398/M (RT 2 — 1928) maksma pandud kuldfrangi kurss (1 k.-fr.=0,73 kroonile) jäetakse maksvaks ka 1931 a. maikuu peale.

23. aprillil 1931. Nr. 5455.

Majanduseminister M. Pung.

---

250. Kartuliveo kontrolli teostamise määrus.

Antud kokkuleppel Majanduseministriga Kartuliveo kontrolli seaduse § 8 (RT 12 — 1926) alusel.

Kontrolli teostaja.

§ 1. Kartuliveo kontrolli teostab Põllutööministeeriumi põllumajanduse osakond temale alluvate kartulite kontrolöride kaudu, kelle nimed ja asukohad avaldatakse Riigi Teatajas.

Kartuli kontrolöride ülesandeks on läbi vaadata § 12 nõuete kohaselt sisseantud sooviavaldused, kontrollida sisse- ja väljaveetavad kartulid, teostada käesoleva määruse täitmiseks antud põllumajanduse osakonna korraldusi ja teatada kõigist kartulite veokontrolli seaduse ja määruse rikkumistest põllumajanduse osakonnale.

Kartulite sisseveo kord.

§ 2. Eestisse võib sisse vedada ainult niisuguseid kartuleid, mis vastavad järgmistele nõuetele:

1) on täiesti vabad järgmistest hädaohtlikkudest taimehaigustest ja taimekahjuritest:
   a) Synchytrium endobioticum — kartulivähk;
   b) Spongospora subterranea — käsnakärnatõbi;
   c) Leptinotarsa decemlineata — koloradomardikas;
   d) Phthorimeae operculella — kartulikoi;
   e) Heterodera Schachtii Sch;
   f) Heterodera Rostochiensis;

2) tuuakse sisse riikidest, kus on maksma pandud hädaohtlikkudest haigustest ja kahjuritest tabatud kartulite sisseveo keeld, ja missugused on kasvatatud riikides, kus viimase kuue aasta jooksul ei ole ette tulnud nimetatud haigusi ja kahjureid;

3) mis ei sisalda kaalu järgi kokku üle 4%:
a) külmast või mehaaniliselt rikutuid;
b) mädanenuid (Phytophtora Fusarium);
c) Bakterioosist tabatuid;
d) kärnaseid kartuleid, mille pinnast on kaetud kärnaplekkidega (Actynomyces, Rhizoctonia) üle 10%;
e) rikutuid kahjuritest, mis ei ole nimetatud käesoleva paragrahvi punkt 1-es;

4) mis on pakitud uutesse puhtatesse kottidesse, kastidesse, tünnidesse või muudesse vastavatesse pakistesse ja mis on käesoleva määruse § 4 ette nähtud korras kinni plommitud ja varustatud § 3 ette nähtud tunnistusega.

§ 3. Kartulite vastavuse kohta Eestis maksvatele sisseveo nõuetele peab impotörid olema põllumajanduse osakonnale ette näidata lähtmaa riigi vastava ametkonna tunnistus, mis alla kirjutatud kompetentse ametniku poolt, keda lähtmaa vastav ametkond on eriti selleks volitanud ja kelle kompetentsus taimehaiguste ja kahjurite tundmises on tunnustatud lähtmaal asuva Eesti saadiku või konsuli poolt.

Tunnistuses peab olema ära tähendatud:
1) tunnistuse väljaandmise aeg ja number;
2) eksportöri ja importöri nimi ja aadress;
3) kartulite ülevaatuse aeg ja ülevaataja nimi;
4) pakiste arv, nende kaal ja üldkaal;
5) et kartulid vastavad § 2 nimetatud sisseveo nõuetele;
6) maakoha nimetus, kus kartul kasvatatud, ja tõendus, et seal viimase kuue aasta jooksul ei ole ette tulnud hädaohtlikke kartulihaigusi ja kahjureid ja et kartulite päritolu riiki on kartulite sissevedu ilma kontrollita keelatud;
7) et kartulite pakised on kinni plommitud vastavalt § 4, ühtlasi ära märkides, missugust pealkirja või kujutist kannavad plommid ja kaubamärk.

§ 4. Kotid, kastid või muud pakised, milles kartulid Eestisse tuuakse, peavad olema lähtmaa valitsuse vastava ametniku poolt (§ 3) kinni plommitud, kusjuures iga koti, kasti või muu pakise külge kinnitatakse sama plommiga kaubatähis, mis tõendab, et kartul just sellesse saadetisse kuulub, mille peale tunnistus antud ja sisaldab tunnistuse erinumbri ja eksportöri nime, kellele tunnistus välja antud. Plommimine peab sündima nõnda, et kotti või muud pakist võimalik ei ole avada või tema tähist vahetada ilma plommi rikkumata.

§ 5. Kartulite väljaveo päev ja koht märgitakse väljasaatmisel § 3 nimetatud tunnistusele vastava lähtmaa tollipunkti poolt.

Paragrahv 3 nimetatud tunnistus on maksev ainult sel juhtumisel, kui kartulid lähtmaalt on välja saadetud 15 päeva jooksul pärast kartulite ülevaatust.

§ 6. Sisseveetavad kartulid vaatab üle kartulite kontrolör ja kui need vastavad sisseveo nõuetele, teeb § 3 ette nähtud tunnistusele märkuse sisselaskmise kohta, ilma milleta tolliametid kartuleid sisse vedada ei luba.

§ 7. Põllumajanduslikkudele katsejaamadele võib põllumajanduse osakonna direktor lubada teaduslikuks otstarbeks sisse tuua väljaspool käesolevas määruses ette nähtud korda sordikartulite proove.

Kartulite väljaveo kord.

§ 8. Väljaveetavad kartulid jaotatakse kahte liiki: A. söögikartulid ja B. seemnekartulid.

A. Söögikartulite väljaveo kord.

§ 9. Käesoleva määruse alusel kuuluvad kontrolli alla kõik väljaveetavad kartulid.

§ 10. Isikud ja ettevõtted, kes soovivad kartuleid välja vedada, peavad teatama põllumajanduse osakonnale kirjalikult oma nime, kartulite alalhoiuruumide asukoha ja ruumide kirjelduse. Registreerimise kohta antakse eksportörile sellekohane tunnistus.

§ 11. Kartulite eksportörid on kohustatud kõik väljasaadetavad kartulid enne väljaveoks sissepakkimist läbi sortima, vastavalt kartulite veokontrolli seaduse ja määruste nõuetele, andes kartulite kontrolörile teada kartulite sortimise ja pakkimise aja ja koha.

§ 12. Eksportörid, kes soovivad saada kartulite kontrolli tunnistust, peavad väljaveoks esitatavad kartulid täiesti ekspordivalmis sortima ja pakkima ning esitama kohalikule kontrolörile kirjaliku sooviavalduse hiljemalt 3 päeva enne soovitud ülevaatuse tähtaega.

Sooviavalduses peab olema tähendatud:
1) eksportöri nimi ja aadress;
2) kartulite asukoht ja aeg, millal soovitakse teostada kontrolli;
3) kartuli sordid ja nende lühike kirjeldus;
4) kas söögi- või seemnekartulid;
5) kartulite pakkimise viis;
6) pakkimiste arv ja kogukaal;
7) kus kartulid kasvatatud (maakond, vald);
8) väljaveo sihtmaa ja võimalikult kartulite saaja nimi ning aadress;
9) mil viisil kartulid väljamaale transporteeritakse (kas laevaga, raudteega või muul viisil);
10) eksportöri tõendus, et järelevaatusele esitatud kartulid on sorditud ja pakitud kartulite veokontrolli seaduse ja määruste nõudmise kohaselt.

§ 13. Kartulite kontrollimist toimetatakse kõigis tollipunktes ja tarviduse korral ka mujal põllumajanduse osakonna korraldusel.

§ 14. Eksportörid on kohustatud:

1) võimaldama juurdepääsu kartuli ladudesse ja sortimise ning pakkimise ruumidesse kartulite kontrolöridele ja põllumajanduse osakonna esindajatele;

2) andma tarvilisi seletusi järelevaatamiseks esitatud kartulite kohta;

3) andma kartulite järelevaatuse juurde tarviliku tööjõu, kaalud ja kartuli sõelad;

4) täitma põllumajanduse osakonna korraldusi, mis on antud kartulite haiguste ja kahjurite ärahoidmiseks ja hävitamiseks.

§ 15. Välja võib vedada kartuleid, mis vastavad järgmistele nõuetele:

1) on vabad järgmistest hädaohtlikkudest taimehaigustest ja taimekahjuritest: Synchytrium endobioticum (kartulivähk), Spongospora subterranea (käsnkärnatõbi), Leptinotarsa decemlineata (koloradomardikas), Phthorimeae operculella (kartulikoi), Heterodera Schachtii ja Heterodera Rostochiensis;

2) kasvatatud maakohtades, kus viimase 6 aasta jooksul ei ole ette tulnud eelmises punktis nimetatud haigusi ja kahjureid;

3) ei sisalda kaalu järgi:
   a) mädanenuid (Phytophtora, Fusarium);
   b) ärakülmanuid (või külmast rikutuid);
   c) bakterioosist tabatuid;
   } Kokku mitte üle 1%
   d) kärnaseid, mille pinnast on kaetud kärnaplekkidega (Actinomyces, Rhizoctonia) üle 10%;
   e) mehaaniliselt rikutuid;
   g) kahjuritest rikutuid (mis ei ole nimetatud § 15 punkt 1);
   } Kokku mitte üle 3%

   Kokku: 4%

4) pakitud uutesse puhtatesse kottidesse ehk muudesse pakistesse, mis peavad sisaldama netto 50 kg.

Soome võib ka vedada laevasse lahtiselt laaditult.

Põllumajanduse osakonna direktoril on õigus määrata teistsugust kartulite pakkimise üksuse nettokaalu normi, kui kartulid veetakse välja maadesse, kus ei tarvitata meetrisüsteemilisi mõõte ja nõutakse teistsugust pakkimise üksuse nettokaalu. Niisugusel korral märgitakse kaubatähile nettokaal väljaveo sihtmaa kaalu üksustes:

5) on kinnise koorega, täiskasvanud ja mitte mullased;

6) pakitud iga valik eraldi.

§ 16. Väljaveetavad söögikartulid peavad olema sorditud ja pakitud järgmiste valikute järgi:

Kartulite valik		Mugulate kuju ja kirjeldus	Suurus Mugul ei tohi pääseda läbi ruudu, mille läbimõõt mm
Kõrgeim (Ekstra)	A.	Ovaalkujulised puhtsordilised	50 mm
	B.	Ovaalkujulised tüübilt ühtlased	50 mm
Esimene (Priima)	A.	Ümarikud	50 mm
	B.	Ümarikud ja piklikud segi	45 mm
	C.	Ümarikud ja piklikud segi	40 mm

Kartuli valiku hulgas ei tohi olla üle 5% peenemaid mugulaid kui ülaltoodud tabelis alammääraks ette nähtud.

Ovaalkujuliseks loetakse kartul, kui mugula pikkus on laiusest suurem 20%.

Ühte pakisse pakitud kartulid peavad olema võimalikult ühtlased mugula koore ja liha värvi, kui ka suuruse poolest ning minimaalse ruudu (millest mugulad läbi ei pääse) ja maksimaalse ruudu (millest mugulad läbi pääsevad) läbimõõtude vahe ei või olla üle 25 mm.

Priima C-valikulisi kartuleid võib välja vedada põllumajanduse osakonna direktori nõusolekul.

§ 17. Kui tekib kahtlus, et kartul on külmavõetud (15. okt. – 15. apr.), võib kartuli veokontroll nõuda enne lõpulikku kontrollimist, et eksportör hoiaks 5 päeva kartulid laos, mille temperatuur ei lange alla +2° C.

§ 18. Kartulite vastavuse kohta väljaveo nõuetele annab kartulite kontrolör eksportörile iga saadetise peale kontrolltunnistuse. Tunnistuse ühe eksemplari esitab eksportör Eestis vastavale tolliametile, mille alusel tolliametid kartuleid välja vedada lasevad, kuna tunnistuse teine eksemplar ühes tarviliku arvu ärakirjadega jääb eksportörile esildamiseks sihtmaa võimudele.

§ 19. Kotid, kastid või muud pakised, millesse väljaveoks kõlbulikuks tunnistatud kartulid pakitud, plommitakse kartulite kontrolöri poolt tinaplommiga kinni, kusjuures sama plommiga pakise külge kinnitatakse kaubatähis.

Koti õmblus peab olema käänatud sissepoole ning koti kinniplommimine peab sündima nii, et ilma plommi või plomminööri rikkumata on võimatu kotti avada või ka sisu vahetada.

Kaubatähis sisaldab:

ühel küljel:

Exported under Government Control.
ESTONIAN POTATOES Certificate
Nr. .....
Quality .....
Net weight
Exporter ....

teisel küljel inglise või sihtmaa keeles:

„Pakis olev kartul on kasvatatud Eestis ja on täiesti vaba hädaohtlikkudest taimehaigustest ja kahjuritest, mis Eestis ei esine, nagu Synchytrium endobioticum, Spongospora subterranea, Leptinotarsa decemlineata, Phthorimeae operculella, Heterodera Schachtii ja Heterodera Rostochiensis. Samuti on ta vaba degeneratsiooni haigustest.

(allkiri)

Tartu Ülikooli Taimehaiguste ja Entomoloogia katsejaamad."

§ 20. Kartulite peale, mis kontrollimisel osutuvad väljaveoks kõlbmatuks, kontrolltunnistust ei anta, mille üle tehakse § 12 kohaselt sisse antud sooviavaldusele vastav märkus.

Ei lepi aga eksportör kontrolöri otsusega, teatab ta sellest kohe viimasele ja esitab tema kaudu hiljemalt kahe päeva jooksul kirjaliku protesti põllumajanduse osakonnale, kes küsimuse lõpulikult otsustab.

Protesti korral plommib kartulite kontrolör väljaveoks kõlbmatuks tunnistatud kartulid oma plommiga kinni, kinnitades sama plommiga pakiste külge oma allkirjaga varustatud tähise „kinnipeetud" ja jätab need allkirja vastu kuni protesti lahendamiseni eksportöri hoiu alla.

§ 21. Kui kontrollimisel (§§ 14 ja 20) selgub või tekib kahtlus, et kartulid on tabatud hädaohtlikkudest haigustest või kahjuritest (§ 15), pannakse põllumajanduse osakonna või kartulite kontrolöri poolt kartulid aresti alla, kuni kartuli haigused ehk kahjurid on lõpulikult välja selgitatud, kuid mitte kauemaks kui 1 kuu.

Aresti alla pandud kartulitest võetakse proov ja saadetakse taimekaitse katsejaama haiguse ja kahjuri lõpulikuks määramiseks.

On katsejaama uurimise läbi kindlaks tehtud, et kartulid tõesti on tabatud või on kahtlased hädaohtlikkudest taimehaigustest ehk kahjuritest, siis põllumajanduse osakond teeb korralduse niisuguste kartulite hoidmise, kasutamise või hävitamise kohta.

B. Seemnekartulite väljaveo kord.

§ 22. Seemnekartulite väljavedu sünnib sama korra järgi nagu söögikartulite väljavedu, järgmiste eranditega:

1) Seemnekartulid jagunevad sortimendi suhtes järgmistesse klassidesse:

Nr. 1. Puhtsordilised kartulid, kus võõraid kartulisorte ei või olla üle $^1/_{10}$% ja mis olid kasvu ajal täiesti terved mosaiiktõvest ja muudest pärandatavatest kartulihaigustest.

Nr. 2. Puhtsordilised kartulid, mille hulgas võõraid kartulisorte ei või olla üle ½% ja mille hulgas ei leidunud kasvu ajal kergekujulise mosaiiktõves taimi üle 5%.

Nr. 3. Puhtsordilised kartulid, mille hulgas võõraid kartulisorte ei või olla üle 3% ja mille hulgas ei leidunud kasvu ajal kergekujulise mosaiiktõves taimi üle 10%.

2) Seemnekartulid suuruse suhtes jagunevad kahte valikusse:

a) läbimõõduga 2—4 sm (raskus 20—60 grammi),

b) läbimõõduga 2—7 sm (raskus 20—100 grammi).

3) Seemnekartulid ei või sisaldada kokku mitte üle 1% § 15 punkt 3 ülesloetud haigusi ja kahjureid.

4) Seemnekartulite sordi ehtsus ja puhtus peab olema tõestatud sordiparanduse katseasutise või tema volinikkude poolt, haigustest ja kahjureist vabaolek tarbekorral ülikooli taimehaiguste ja entomoloogia katsejaamade poolt.

Transportabinõude puhtuse järelevalve kord.

§ 23. Kartuleid võib Eestist välja vedada ainult niisugustes laevaruumides ja vagunites, või muudes veoabinõudes, missugused oma puhtuse suhtes on tunnistatud kõlbulikuks kartuliteveo kontrolli poolt.

Kartulite vedu transiidina üle Eesti territooriumi.

§ 24. Kui kartulid on jõudnud raudteel kinnistes vagunites väljamaalt piiriäärsetesse tolliasutustesse ning on adresseeritud väljamaale läbikäigu transiidina ilma Eesti territooriumil ümber laadimata, siis lukustatakse või plommitakse niisugused otseühenduses minevad vagunid vastava tolliasutuse poolt kinni ja lastakse transiidina läbi Eesti ilma käesolevas määruses ette nähtud kartulite sisse- ja väljaveo kontrollita.

Kontrollmaksu tasumise kord.

§ 25. Kartulite kontrolli erimaksu — kartulite veokontrolli seaduse § 5 põhjal — võtavad sisse- ja väljaveetavate kartulite pealt vastu kontrolörid enne kontrolli teostamist.

Märkus. Eksportör võib erimaksu maksta ka otsekohe Eesti Panka põllumajanduse osakonna arvel, esitades kontrolörile maksukviitungi või mõne muu küllaldase tõenduse.

§ 26. Erimaksu võetakse kontrollimiseks esitatud kartulite bruttokaalu pealt. Kui kontrollitud kartulid väljaveoks kõlbmatuks osutuvad, missugusel juhtumisel nende väljaveoks luba ei anta, erimaksu tagasi ei makseta.

§ 27. Käesoleva määruse teostamiseks on põllumajanduse osakonna direktoril õigus anda juhtnööre.

§ 28. Käesoleva määruse maksmahakkamisel kaotavad maksvuse Määrused kartuli veokontrolli teostamise kohta (RT 76 — 1928, 14 ja 29 — 1930).

23. aprillil 1931. Nr. 719.

Põllutööminister A. Jürman.

---

251. Tariifinõukogu otsus 14. aprillist 1931 kaubaveotariif nr. 66 muutmise kohta.

(Protokoll nr. 291 p. 2.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Veotariif nr. 66 (RT 100 — 1928, muudatus RT 87 — 1930) § 37 p. 3 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

3. Hoiuabinõudes veetavate väikeloomade ja lindude saadetiste juures peab olema saatja.

Mitme ühes suunas saadetavate saadetiste juures võib olla ka ühine saatja. Neid saadetisi võib veoks anda ka saatjata. Raudtee ei vastuta kahjude eest, mis on tekkinud saatja puudumise tõttu.

II.

Käesolev otsus hakkab maksma 1. maist 1931.

Tariifinõukogu eesistuja
Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

---

252. Tariifinõukogu otsus 24. aprillist 1931 raudtee kaubaveotariifi nr. 66 muutmise ja täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 292 p. 1.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Kaubaveotariif nr. 66 § 47 (RT 100 — 1929) muudetakse ja täiendatakse järgmiselt:

Pkt. 9 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

9. Kui üks isik või asutus ühe aasta jooksul veab Tallinna ja Paldiski sadamate kaudu transiitkaupu 80.000 kuni 110.000 tonni, siis alandatakse pkt. 2 tähendatud veomaksumäärade järgi arvatud veomaksu 10%; veo puhul üle 110.000 tonni alandatakse veomaksu — 15%.

Ühe isiku või asutuse vedudeks arvatakse saadetised, mis tema nimele on raudteed mööda sadamasse tulnud, või mida ta sadamast raudteed mööda edasi saadab.

Vedude hulka arvestatakse kalendriaasta järgi.

1. jaanuarist kuni 1. maini 1931 teostatud veod kuuluvad käesoleva määruse alla.

Hinnaalanduse saamiseks peab vedude korraldaja esitama transiidina veetud kaupade kohta arukirjad, mis peavad kandma tollivalitsuse tõendust veetud kaubanimetuse, duplikaadis tähendatud kaalu ja saatekirjade kohta ning selle üle, et kaup on transiidina edasi saadetud.

Sellés punktis ette nähtud norme ei muudeta kalendriaasta jooksul.

Järgnevaks kalendriaastaks soovitavad muudatused peavad olema tehtud vähemalt neli kuud enne aasta algust.

Sama paragrahv täiendatakse uute punktidega 10 ja 11.

10. Vagunite etteandmise eest Tallinna jaama juures asuvatele teeharudele, võetakse maksu üldtariifi järgi, kuid mitte rohkem kui Kr. 2,00 iga vaguni pealt.

Transiitsaadetiste paigutamise puhul ajutiselt vahejaamade juures olevatesse ladudesse, vagunite etteandmisel vahejaamade teeharudele tühjendamiseks või täitmiseks maksu ei võeta.

11. Veomaks saadetistelt, mis ajutiselt paigutatakse vahejaamade juures olevatesse ladudesse, arvatakse katkestamata üldkauguse eest riigipiiri ja sadama vahel.

II.

Sama tariifi II osas üldises kaupade nimekirjas ja klassifikatsioonis lhk. 62 kaubanimetuse „kanep“ ja lhk. 71 kaubanimetuse „lina“ juurde kirjutatakse märkus: „Kohtade arvuta saadetistena veol laiaroopalisel teel veomaks arvatakse tõeliku kaalu, kuid mitte vähem kui 8500 kg eest.“

III.

Käesolev otsus hakkab maksma 1. maist 1931.

Tariifinõukogu eesistuja

Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

Hind 10 senti. Riigi trükikoja trükk.